

השבת של רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת תצוה

להעלות נר תמיד ... (כו, כז)

שורש הנשמה הוא בחינת רצון, ועל כן נקראת נפש מלשון רצון. ותקף הרצון הוא כמו נר דולק, כי האהבה והרצון בוער להשם יתברך ברשפי שלהבת י-ה שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים, בחינת לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין [להאיר המאורות ולהדליק הנרות], שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר, ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חשך וצלמוות בתוך עצם גשמיות הגוף והעולם הזה הנקרא חשך. כי איך שהוא, אף על פי כן, לבו בוער עדיין ברשפי אש וכו' להשם יתברך אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'.

והנה, יש שבע מידות דקדשה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה שיעבר עליו כמה מיני חשך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם, חס ושלום, כשלא עמד בנסיכון ונכשל בהם, בחינת ושבעה עדיין יחלפון עלוהי [שבעה זמנים יעברו עליו]. ובפרט מי שרוצה להתחיל לכנס בעבודת ה' שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר, ובהכרח שיעבר עליו כמה וכמה מיני חשך כמעט בלי שיעור, והכל כלול בבחינת שבעה נפילות בחינת שבע יפול צדיק וכו', וכל קיומו בכל מיני נפילות הוא על ידי הרצון דקדשה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו לבלי להניח את הרצון דקדשה, ולהתחיל בכל יום מחדש ברצונות חזקים להשם יתברך.

ואזי, הרצון דקדשה מאיר לו כמו נר ממש שמאיר בכל מיני חשך שבעולם. וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה, להאיר בכל מיני נפילות שהם בחינת שבעה כנייל, ולזכות לתורה ותפלה שהם גם כן בחינת שבעה, כמבאר בפנים. אבל אי אפשר לזכות לזה כי אם על ידי שמקשרין את עצמו לצדיקי אמת שהם בחינת משה שנשתלק ברעוא דרעוין, ברצון שברצונות, והוא מכניס תוקף הרצון דקדשה בכל אחד ואחד, אפילו אם נפל למקום שנפל, חס ושלום, הוא מכניס בו גם כן שיתגבר בתקף הרצון הטוב, ועל ידי זה הוא מעלהו משמד לרצון. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - מ"ד לפי אוצר היראה - רצון - ד')

ונקדש בכבודי ... (כט, מ)

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנות נפשות, כי הוא דן את כל הדינים, כמו שכתוב (תהלים כד): מלך הכבוד, כי כבוד הוא בחינת מלכות, הדן את הכל. ואזי הכל חוקרים ושואלין: מי הוא זה מלך הכבוד; אם הוא ראוי לזה. וזה שכתוב (שמות כט): ונקדש בכבודי - אל תקרי: בכבודי, אלא: במכבדי (זבחים קטו:), כי על ידי הכבוד יוכל לגרם לו מיתה, חס ושלום, ואזי הוא נשקל במאזניים, אם חס ושלום, יפגם בהכבוד כחוט השערה, שלא יקבלו כמו שצריך, אזי, חס ושלום, כף חובה מכרעת. וזה נקרא: מאזני צדק (ויקרא יט), כי על צדק מלכותא קדישא, שהוא בחינת כבוד, מלך הכבוד כנייל. והיינו מאזני צדק, כי אז נשקל במאזניים. (לקוטי מוהר"ן א' - סימן קל"א)

מכתב

(ספר אפי הנחל ב' - מכתב מ')

מחמד לבי ועיניי, השזור וקלוע בחבלי עבותות אהבה אל הצדיק, שהוא חידוש פלא נורא כזה שלא היה ולא יהיה כמוהו, שיש לו כח בקול תורתו להפך כל העולם מרע לטוב להעלות ולתקנם בתכלית השלמות, והוא עיקר החידוש והפלא של כל הבריאה, והוא יגמר הכל כרצונו, להביא הכל אל התכלית הטוב האמתית.

אהובי, אחי, נפשי ולבי, מתקף אהבתי אליך אהבה אמתית שאין לה גבול, אינך זז ממחשבתי אפילו שעה אחת, ותמיד אתה נשרש בלבי

להרבות בתפלה ותחנונים על ישועת נפשך. לאשר ה' יתברך ואני ואתה יודעים פנימיות לבך הטוב והישר, הכוסף ומשתוקק ומתגעגע בכלות הנפש לבטל ולסלק מחו וחכמתו לגמרי, ולהמשיך על עצמו ועל כל ישראל רוח חכמה, רוח נבואה של הצדיק האמת, המגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו יתברך לעין כל, עין בעין.

אחי יקירי, עד עכשיו, הייתי מצפה לביאתך, ומאליך תבין גדל הצער שהיה לי על שלא הגעת, אך בודאי הכל לטובה. אם אף שמונעים אותו מדברים שבקדשה וגם אפשר שאינו מתגבר כראוי כנגד המניעות, אף על פי כן חלילה לך אחי מלפל בדעתך מחמת זה, כי דרכי ה' נשגבים מאד מאד, וכבר הודיע לנו הצדיק בפירוש, שאפילו כשאין מוציאין מכח אל הפועל מה שחפצים איוה דבר שבקדשה, אף על פי כן הרצון בעצמו טוב מאד, והלואי שנאחו בזה, שהיה הרצון על כל פנים חזק מאד לה' יתברך ותורתו, כאשר כבר דברנו בזה הרבה. ותהלה לאל, רצונך טוב וחזק מאד, להתקרב להצדיק וללכת בדרכי עצותיו.

ה' יודע האמת, שקשה עלי מאד עניין הכתיבה, אולם שמתי את לבי לכתב, בדורותינו אלה אשר הלבבות הולכים ונתמעטים בעצם החשך הזה.

דע אחי, כי כל מה שהיה נעשה עמנו כל ימי חיינו, וכל מה שנעשה בעולם, הכל מרמז בתורתו הקדושה של רבנו ז"ל, וכל מי שיישים את לבו לזה, ישתומם ויתפלא.

צריך לשים לבו, להתבונן על דרכי ה' והנהגותיו ונפלאותיו, שעושה עמנו בכל יום ובכל עת, חסדים נפלאים ונוראים, על ידי הצדיק האמת, שמודיע ומגלה לנו אלקותו יתברך בחידושי תורתו שמחדש בדרכים נפלאים לדור דור.

אסור להיות עצל ורפה ידיים, רק להיות איש חייל ומזרז וחזק ואמיץ בדעתו, לראות ולהבין הרמזים שהצדיק מרמז בלבנו בכל יום ובכל עת ברמזיו הקדושים, כי עדיין ה' אתנו ועמנו ואצלנו וכו', ומחזק אותנו בהתחזקות נפלא בלי שיעור, שלא נירא ולא נחת ולא נפחד כלל, כי ה' אתנו תמיד בכל מה שעובר עלינו, לא יטש ה' את עמו בעבור שמו הגדול.

צריך להגדיל השכל ולהעמיק מחשבתו, ולהיות שכלו שט ופורח ומעופף בתוך קדשת הדעת של הצדיק, שהוא עיקר התקון.

עיקר קבלת המחין והדעת - שהוא גדר האדם, הוא לזכות להסתכל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר, ולהתקרב על-ידי זה לה' יתברך ולהכיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, ולהכניע ולבטל הכסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא, וכלל כל התאוות והמידות רעות - שהם רוח טטות ושגוון ומעשה בהמה ממש, הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

לפעמים מתנכל הבעל-דבר והסטרא אחרא, ומעקם לבו בבחינת מחין דקטנות, ורוצה לרחקו על-ידי זה מה' יתברך, דהיינו שאומר בלבו: וכי ראוי אני שיעשה ה' יתברך לי נסים כאלה, הלא אני יודע חטאי ופשעי המרבים? ומחמת זה אינו מאמין בדברי הצדיק, הרוצה לגאלו ולהשיבו באמת לה' יתברך. כמו שראינו כמה וכמה שנתרחקו על ידי זה, מחמת שהם יודעים לכלוכם וטנופם בעוונות, רחמנא ליצלן, ואינם מאמינים בכח הצדיק שאפשר לגאלם, ובפרט כשבא עליהם יסורים ומרירות בגשמיות ורוחניות, הם אומרים בנפשם: הלא אני רואה שאין ה' יתברך רוצה לקרבני, כי בודאי אי אפשר לקרב פגום כמוני...

ה'לקוטי תפילות מהפך רשעים גמורים לצדיקים גמורים

לזכרון נצח מזרינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה זצ"ל

עצות ותפלות

(לעצות – תלמוד תורה, סימנים י-יא)
על-ידי שמדבר בהתורה

בדבורים, מאיר לו הדבור בכל המקומות שצריך לעשות תשובה, עד שזוכה לעשות תשובה המשקל ממש. וכן בכל פעם ופעם על-ידי כל תשובה ותשובה הוא הולך ממדרגה למדרגה, עד שיוצא ממדרגה פחותה ובא לתבונות התורה לעמקה (לקוטי מוה"ר"ן א', סימן יא).

אך אי אפשר לזכות לדבור המאיר כזה, כי אם כשמשריץ הגאות והגדלות, שלא יהיה למוזו בשביל כבוד להתייחר ולקנטר חס ושלום או לקבל רבנות והתנשאות, וזה תלוי בשמירת הברית (שם).

אנא ה', זכני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך, ועזור לי מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית. ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות וגבהות ופניות בעולם, ואזכה לענוה באמת לאמתו. ותעזרני ותזכני שיתגדל ויתקדש וישתבח כבודך הגדול על ידי. ותזכני לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לי דבורי התורה לצאת מפחיתות ושפלות מדרגתי הפחותה ושפלה מאד.

ואזכה שיאירו לי דבורי התורה בכל פעם, לכל המקומות שאני צריך לעשות תשובה, באופן שאזכה לעשות תשובה המשקל ממש, על כל חטאי ועוונותי ופשעי המרבים, ועל כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול יתברך מנעוריי עד עתה. ותזכני לתקן הכל בחיי. ותעזרני בכל פעם לעלות מדרגה לדרגה, עד שאזכה לבוא לתבונות התורה לעמקה, ותזכני לידע ולהבין ולהשיג הלכה וקבלה, רוזן, ורוזן דרוזין... (לקוטי תפילות א' – מתוך תפילה יא)

סיפור

(ימי מוהר"ן ב' – סימן קיד)
© ... ביום חמישי הנזכר

לעיל פרשת במדבר יום ראשון משלשת ימי הגבלה, נכנסתי עם הקפיטאן בספינה קטנה לאלכסנדריה ובעצמי לא ידעתי להיכן אכנס מאחר שאין לי מכיר שם, ואיני יודע שום דבור בלשונם ושום ישראל מפולין ואשכנז לא נמצא שם, ובאתי עם הקפיטאן עד החוף הימי ויצאתי אל היבשה, והתחיל הקפיטאן לנכס אל העיר, ואני הלכתי אחריו, עד שעבר בתוך העיר בכמה רחובות, ואני אחריו וראיתי לפני עם אשר לא ידעתי, כי מנהג מצרים משנה עוד בכמה וכמה דברים ממנהג סטנבול, הן בהמלבושים והן בהלשון והן במיני בהמות ושאר דברים, ונבהלתי מראות, ואני עובר בתוך העיר כאלם וכחרש והכל

מסתכלים ותמהים עלי וקצתם שוחקים ומתלוצצים ממני בפני, אבל שום אדם לא פגע בי, חס ושלום, ולא הייתי יכול לשאל אפילו היכן מקום היהודים, כי אין מלה בלשוני להבין שום דבור מלשונם. בתוך כך, התחלתי לפגוע קצת אנשים פאחאקין, שהם האנשים הבאים ממדינות שלנו כגון מאשכנז ואיטליה וכו', והם נקראים שם פרענקין, ואלו האנשים כשראו אותי היו כמו מחתנים עמי, והתחילו לקרב אלי ולדבר עמי קצת מחמת שאנו כלנו מאקלים אחד מאירופה, אבל גם עמהם לא יכולתי לדבר, כי רבם ככלם מדברים בלשון איטליה וסלוויטסקא, ובתוך כך נעלם ממני הקפיטאן, והלכתי אני לבדי בתוך הרחובות ובין החניות, ועדיין איני יודע כלל להיכן אני הולך ורציתי לשאל היכן הרב או החכם ואין משיב לי דבר כי לא פגעת בישראל רק בערביים או ישמעאלים.

בתוך כך, הקרה ה' לפני שני פרענקין, והתחילו לקרב אותי ולשאל בשלומי ברמו וגם הם לא הבינו בלשון אשכנז, ובקשתי אותם היכן הרב והחכם והשיב אחד שיוליך אותי להרב וכן עשה, והלך עד שהביא אותי לבית הרב שהיה סמוך למקום שפגעתני אותו, וברוך השם שבאתי לבית הרב בשלום, והיה זה חסד גדול מהשם יתברך אצלי שנכנסתי לתוך כרך כזה בשלום, במקום שאני כאלם ממש, ולא על חנם אנו אומרים שלש פעמים בכל יום: נודה לך וכו' על נסיד שבכל יום עמו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים וכו', וזה אפילו כשיושב האדם בביתו, מכל שכן בדרך, במדינות היס, במדינה רחוקה ומשנה מאד ממדינותינו כזו, יהי שם ה' מברך תמיד:

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
... חותני אמר לי: "אני לא רוצה אותך ולא

רבי ישראל קרדונר, ברסלב אני לא רוצה כלום", אני זוכר כמו עכשיו, אני הייתי בלוויה, הוא נפטר בליל שבת בבוקר, בליל שבת הוא נפטר - חותני, כמה ילדים קטנים אחריו, ילדים של עשרה שנים, שנים עשרה שנה, הם לא רצו שיעשה ככה, אבל הוא לא שמע להם. "ברסלב, אני לא רוצה", אני הייתי בטבריה, ואשתי והילד, ואני באתי גם כן וראיתי את הצער הזה של חלל רעב, אי אפשר לשער במוח מה שזה, זה צער כזה שאין בעולם, אפילו 'חללי הרב' הם טובים מחללי רעבי...

...גם כשהייתי בסכנה, סבלתי חרפת רעב כזה, רעב כזה, אני והילדים, זה לא היה על חיים, זה היה השגחה מהשם יתברך, אני הייתי צריך לסבול את זה, לעבור את זה...

...איך אני יכול לחיות? איך אני חיי? בנס, בנס, זה לא רגיל, אני רואה בעיניי, אני רואה שאני פה, ברוך השם...

...איך עושים תשובה? זה הוא התשובה, איך עושים תשובה? זהו התשובה, איך אני זוכה לעבוד השם באמת ולעשות תשובה...

...עיקר היהדות הוא להאמין בהשם שהוא בורא, שהוא ברא העולם, שהוא נתן לנו את התורה, שאנחנו ישראל עמו...

רבי ישראל קרדונר בא מחברון לטבריה, ונעשה חברותה - אני ורבי ישראל, היינו שניים, שני ברסלבים, לא היה ... בכל ארץ ישראל היינו שניים, בטבריה וצפת היינו שניים - אני ורבי ישראל, היינו כמה שנים ביחד במירון, אז לא באו למירון, כי לא היה כסף והיה רעב, רק אני ורבי ישראל, היה לנו המפתח של רבי שמעון, ואני ורבי ישראל היינו כמה שנים במירון...

גם רבנו הקדוש היה במירון, רבנו הקדוש אמר לרשב"י: "אם הייתי בזמן רבי שמעון, גם כן הייתי חידוש", וגם הוא אמר: "רבי שמעון (בר יוחאי) הוא 'עיר ויקדיש מין שימה נחית', ראשי תיבות שמעון, ועכשיו יש 'ניחל נובע מיקור חיכמה' [ראשי תיבות נחמ"ן], שהוא יקרב כל עם ישראל וכל העולם להשם יתברך, עוד לא היה חידוש כמוהו בעולם, פלא כזה עוד לא היה, זה חדש.

האבא שלי היה עני גדול, ונעשה גם עיוור בשתי עיניו, לא ראה כלום, הוא בכה ואמר לי: "בני יקירי, אני אוהב אותך, אני רוצה שלא תהיה ברסלב, כי מי ייקח אותך? מי ייקח ברסלב? אז

תמות בחור, לא יהיה לך לא בנים ולא שום דבר", האבא אמר לי, אני אמרתי לו: "אבא, הכל אני אשמע לך, רק זה, לא, אני רק ברסלב", אז הוא אמר, האימא והמשפחה אמרו שזה אי אפשר רק כישוף, ברסלב זה כישוף.

צריכים לפרסם בעיתונים לכל העולם, מה זה רבנו. יביאו כל המכובדים כולם יתבטלו לגמרי נגד רבנו, זה עניין פלא, אף אחד אפילו הצדיקים לא יודעים כלום, רק רבי נתן... רבנו הקדוש אמר: "לידע ממני, הוא רק רבי נתן ורבי נפתלי, אבל העיקר היה רבי נתן". רבי נפתלי היה גאון וצדיק, ורבי נתן הוא היה עם רבנו אחד, הוא פרסם את רבנו כטיפה מן הים, בשביל זה היו רוצים להרוג אותו, הוא היה בסכנה גדולה, כי היה אחד שנגד כל העולם, כל העולם אמרו: "ברסלב, לא, אסור ברסלב", והוא אמר: "עוד לא היה כמו רבנו". זה עדיין לא כלום נגד השבח של רבנו, הוא ייתן תיקון לכולם, תיקון גמור, לא סתם תיקון. עוד יש סודות כאלה, מה שאי אפשר לדבר בדיבורים, למעלה מן הדיבורים, למעלה מן הכל...

בס"ד
אצלנו ניתן להשיג
הקונטרס
"בירור השיר"
[על הפתק]
קונטרס שיענה לכם על
השאלות הבאות:
א/ האם הפתק הגיע מרבנו
ב/ למאי נפק"מ
ג/ מדוע נבחר דווקא ר' ישראל
ד/ מדוע ניסו להסתיר את
אמיתות הדברים
קונטרס חובה לכל מחפש אמת
טל' 054-8484486 [מיכאל]

מערכת 054-8484486 / 054-8429006
מכתבים ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בבנק הדואר מס' 7-2255-89
שידורים 02-5824048 (13:00-15:00)
Shabat.Breslev@gmail.com
אימייל
ארכיון העלונים www.nanach.org/parsha

